

og Vestjylland og på Bornholm er gennemsnitsindkomsten omkring to tredjedele af tallene i Københavns amt, og i enkelte kommuner mindre end det halve.

Beregninger viser, at skævheden i beskæftigelsesmulighederne måske fortsat vil bestå. Fremskrivninger af den nuværende fordeling af arbejdspladser og befolkning viser, at der på lang sigt vil være et betydeligt underskud af arbejdspladser i provinsen, hvis befolkningsudviklingen her følger den senest udarbejdede befolkningsfremskrivning.

Disse skævheder skal ikke udlignes ved, at folk tvinges til at flytte til hovedstadsregionen. Det ville skabe endnu flere miljø- og vækstproblemer her, det ville yderligere udhule mulighederne for en rimelig servicestandard i egnsudviklingsområderne, og det ville mod deres ønske rive mennesker op fra deres hjemstavn. Det er bedre at flytte jobbet til manden end manden til jobbet.

Vi må derfor arbejde på at forøge egnsudviklingsområdernes beskæftigelsesmuligheder, gøre deres erhvervsstruktur mere alsidig og mindre domineret af lavtlønsbrancher, og på at forbedre befolkningens adgang til service.

Regionalpolitiske virkemidler.

Længe før vi fik lands- og regionplanloven har vi i virkeligheden landsplanlagt. Loven har imidlertid gjort det muligt at få mere system i landsplanarbejdet og få en bredere baggrund i form af den regionale og lokale planlægning.

I bilag 2 findes en status over det regionplanarbejde, der er udført uden for hovedstadsområdet siden lovens ikrafttræden den 1. april 1974. Det er mit indtryk, at regionplanlægningen er kommet godt i gang i samtlige amtskommuner, og der er for mig ikke tvivl om, at denne planlægning — efterhånden som den tager form — vil blive en af de væsentligste inspirationskilder for det fortsatte landsplanarbejde. Samtidig vil de landsplanmæssige retningslinier m. v., der fastsættes fra centralt hold, i vidt omfang komme til at indgå direkte som bestanddele af regionplanerne.

Vekselvirkningen mellem landsplanlægningen og den regionale planlægning er netop en af hovedideerne bag loven, hvilket også fremgår af reglerne om det væsentligste nye

styringsmiddel til virkeliggørelsen af landsplanlægningen — de såkaldte landsplandi- rektiver.

Dette styringsmiddel består i en hjemmel for miljøministeren til som et led i landsplanlægningen at bestemme, at nærmere angivne forudsætninger skal lægges til grund for regionplanlægningen. Regionplanerne og de retsvirkninger, der er knyttet til planerne, kan på denne baggrund betragtes som redskaber for landsplanlægningen, omvendt vil landsplandi- rektiverne være et betydningsfuldt instrument for gennemførelsen af regionalpolitiske målsætninger.

Før udstedelsen af et landsplandi- rektiv skal der ske en forhandling med ministrene for de sagsområder, som direktivet særligt vedrører. Karakteren af direktiverne vil kunne spænde fra helt konkrete retningslinier, f. eks. om reservation af bestemte arealer til bestemte formål, til generelle målsætninger, f. eks. egnsudviklings-, lokaliserings- eller trafikpolitikken.

Staten har som nævnt allerede taget forskellige virkemidler i brug for at opnå en mere ligelig udvikling i landet, og i det følgende vil jeg foruden at give en oversigt over, hvad der gøres i dag, komme ind på regeringens overvejelser om effektivisering af indsatsen.

Den mest direkte indsats for at skabe beskæftigelse sker gennem *egnsudviklingsstøtten*. Der er sket en forøgelse af støtterammerne, så disse i indværende finansår er 130 mill. kr. for lånenes vedkommende og 50 mill. kr. for tilskuddenes. Herudover er der uændret en tilsagnsramme på 20 mill. kr. til rådighed til lån til kommuner til opførelse af industrihuse.

Der er gennem *egnsudviklingsstøtten* opnået betydelige resultater, idet der i årene 1958-75 i støttede virksomheder er skabt ca. 18.000 nye arbejdspladser i egnsudviklingsområderne.

Egnsudviklingsordningen er imidlertid ikke tilstrækkelig til at fremme erhvervenes lokalisering i egnsudviklingsområderne. Det nytter jo ikke med nok så god støtte, hvis det ikke indgår i virksomhedernes overvejelser at investere her. Vi må derfor tilstræbe, at overvejelser om lokalisering uden for de traditionelle storbyområder indgår som et naturligt led i enhver virksomheds planlægning.